

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทำประกันชีวิตนั้นเป็นการให้ความคุ้มครองและเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สินให้แก่ชีวิตตนเองและครอบครัว เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งที่สามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินต่างๆ ที่ได้ทำประกันภัยไว้ โดยการเฉลี่ยหรือการกระจายความเสียหายไปยังสมาชิกที่ทำประกันภัย โดยมีบริษัทประกันภัยเป็นผู้นำที่เก็บเบี้ยประกันและชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในสัญญา นอกจากนี้ เงินที่ได้จากการเก็บเบี้ยประกันภัย เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศในการกู้ยืมมาลงทุนทำธุรกิจหรือขยายธุรกิจให้มีความเจริญก้าวหน้า สำหรับธุรกิจที่ทำการประกันภัยจะได้รับความคุ้มครองในทรัพย์สินที่ได้ทำประกันภัยไว้ ทำให้เกิดความมั่นคงในกิจการ ซึ่งประกันอุบัติเหตุก็เป็นที่นิยมในหมู่ของผู้บริโภค ด้วยการที่เบี้ยประกันไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับรูปแบบประกันชีวิตในแบบอื่นๆ มีเงื่อนไขในการเอาประกันน้อย เหมาะสมต่อความเสี่ยงในการใช้ชีวิตประจำวัน เนื่องจากการประกันภัยอุบัติเหตุเป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองต่อผู้เอาประกันภัยในกรณีที่ผู้เอาประกันภัย ประสบอุบัติเหตุได้รับความบาดเจ็บทางร่างกาย และหากผลของการบาดเจ็บนั้นส่งผลให้ผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารับการรักษา พยาบาล หรือรุนแรงถึงขั้นทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือเสียชีวิต บริษัทประกันภัยจะเข้ามารับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลของผู้เอาประกันภัย หรือจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหากผู้เอาประกันภัยต้องสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจประกันชีวิตมีการขยายตัวของกรมธรรม์ใหม่ในอัตราเร่งมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันภัย ซึ่งการเติบโตของช่องทางขายผ่านธนาคารดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากความได้เปรียบในเรื่องความน่าเชื่อถือ และมีฐานลูกค้าจำนวนมากที่ใช้บริการธนาคารอยู่ก่อนแล้ว แต่ก็มีผลต่อการเบียดบังโอกาสการเติบโตของช่องทางขายอื่น ทำให้เกิดการตั้งข้อสังเกตจากคู่แข่งธุรกิจว่า กฎเกณฑ์ในการเป็นนายหน้าประกันภัยที่ใช้บังคับกับสถาบันการเงินกับนิติบุคคลอื่นนั้น มีความ

แตกต่างที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ประกอบกับกระแสการร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับและดูแลธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ที่เพิ่มขึ้น เกี่ยวกับกลวิธีการขายของพนักงานธนาคารบางรายที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยเฉพาะในประเด็นการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ประกันว่าเป็นเหมือนเงินฝากธนาคาร รวมไปถึงการตั้งเงื่อนไขผูกโยงการซื้อประกันควบคู่กับผลิตภัณฑ์หรือบริการอื่นของธนาคาร

จากการศึกษาพบว่า แต่เดิมนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยไม่อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจนายหน้าประกันภัยได้ เพราะไม่ถือว่าเป็นธุรกิจที่ธนาคารพาณิชย์สามารถประกอบได้ ตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2551 ทำให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยไม่สามารถที่จะออกกฎเกณฑ์มาเพื่อกำกับดูแลธุรกิจนายหน้าประกันชีวิตของธนาคารพาณิชย์ได้ ต่อมา ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ออกประกาศเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถที่จะประกอบธุรกิจนายหน้าประกันภัยได้ จากรูปแบบของการเสนอขายประกันชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่เป็นการขายประกันภัยผ่านตัวแทนของบริษัทประกันชีวิต จึงวิวัฒนาการมาเป็นการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านธนาคาร (Banc assurance) โดยธนาคารจะทำหน้าที่เป็นนายหน้าประกันชีวิต บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นนายหน้านี้เองเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุดที่เชื่อมโยงติดต่อระหว่างบริษัทผู้รับประกันภัยกับผู้เอาประกันชีวิต เพราะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆตามสัญญาประกันชีวิต ด้วยเหตุนี้เองหากมีข้อผิดพลาดใดๆเกิดขึ้นย่อมส่งผลโดยตรงต่อสัญญาประกันชีวิต และสืบเนื่องจากปัญหาพฤติกรรมการขายประกันที่ไม่เหมาะสมของธนาคาร โดยเฉพาะการบังคับลูกค้าที่ไปเปิดบัญชีเงินฝากหรือทำบัตร เอทีเอ็มหรือบัตรเดบิตทำประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุพ่วงไปด้วยจนลูกค้าทนไม่ไหวร้องเรียนไปยังคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบัน การเงินสภาผู้แทนราษฎรที่ต้องออกโรง ร้องขอไปยังสมาคมธนาคารไทยและธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศให้กำกับดูแล การขายของพนักงานธนาคารซึ่งเป็นนายหน้า¹

ต่อมาคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ออกประกาศเพื่อกำหนดแนวทางเพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งได้แก่ ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 และอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ออก ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ

¹ สยามธุรกิจ. (2556). “จัด” ฟรีดูค ทีเรียค”ลูกค้ายกเลิกกรมธรรม์ได้ แก่เกมแบงก์บังคับซื้อประกัน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.siamturakij.com/main/news_content.php?nt=4&nid=2447. [2559, 11 กรกฎาคม].

ประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัยและธนาคาร พ.ศ. 2552 ซึ่งประกันอุบัติเหตุมีลักษณะเป็นประกันวินาศภัยและประกันชีวิต

จากการซึ่งศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ พบว่ายังมีปัญหากฎหมายในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1) ปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการเสนอขายประกันอุบัติเหตุ

จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการแสดงป้ายเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ขายประกัน ไม่มีการแสดงใบอนุญาตตัวแทนหรือใบอนุญาตนายหน้าซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 มาตรา 71/1-71/2 ตลอดจนไม่ได้แบ่งแยกพื้นที่ขายประกันออกเป็นสัดส่วน ทำให้ประชาชนไม่สามารถแยกแยะได้ว่า เป็นการให้บริการทางการเงินของธนาคารหรือกำลังถูกเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัย ประชาชนจึงไม่อาจทราบได้ว่าเจ้าหน้าที่ของทางธนาคารคนใดเป็นนายหน้าประกันภัย นอกจากนี้ ยังไม่มีการแจ้งสิทธิแก่ผู้เอาประกันว่าหากซื้อไปแล้วเกิดเปลี่ยนใจ ไม่อยากทำประกันสามารถติดต่อบริษัท เพื่อขอยกเลิกกรมธรรม์และขอคืนเบี้ยประกันภัย ได้เพราะกฎหมายได้กำหนดให้มีช่วงเวลาให้ลูกค้าพิจารณากรมธรรม์ ที่เรียกว่า Free look period เป็นช่วงเวลาที่ถูกค้าสามารถเปลี่ยนใจได้ ถ้าลูกค้าติดต่อไปที่บริษัทเพื่อขอยกเลิกกรมธรรม์ ขอคืนเบี้ยประกันได้ และยังไม่มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับข้อยกเว้นการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่มีความชำรุดของการใช้สิทธิรักษาพยาบาลที่ชำรุดกับสิทธิอื่นๆ เช่น สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 หรือสิทธิตามหลักประกันสุขภาพของสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ (บัตรทอง) และสิทธิประกันสังคม

2) ปัญหาเกี่ยวกับการส่งมอบกรมธรรม์

จากการศึกษาพบว่า วิธีการของธนาคารในการเสนอขายประกันภัยในรูปแบบของประกันอุบัติเหตุ โดยใช้บัตรเอทีเอ็มเป็นหลักฐานสำคัญในการแสดงสิทธิรักษาพยาบาล จากการศึกษาข้อเท็จจริงพบว่า ในบัตรเอทีเอ็มนั้นกำหนดเพียงวงเงินจำกัดเอาไว้ แต่ไม่ปรากฏว่ามีการส่งมอบกรมธรรม์ประกันประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกัน รวมทั้งไม่มีการจัดทำคำขอเอาประกันที่มีลักษณะเป็นคำเสนอในการเข้าทำนิติกรรมเหมือนอย่างการซื้อประกันชีวิตกับตัวแทนประกันชีวิต ทำให้ผู้เอาประกันไม่อาจทราบถึงความสิทธิและความคุ้มครองที่ตนได้รับตามสัญญาทั้งที่สัญญาเกิดขึ้นแล้วหรืออาจไม่ทราบด้วยซ้ำว่าตนทำประกันภัยกับบริษัทผู้รับประกันใด ซึ่งวิธีการเสนอขายประกันภัยของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวขัดแย้งกับประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 ข้อ 7²

3) ปัญหาเกี่ยวกับการออกใบเสร็จรับเงินค่าเบี้ยประกันภัย

ในการชำระเงินค่าเบี้ยประกันอุบัติเหตุ นั้น จะเป็นการหักเงินค่าเบี้ยประกันไปพร้อมๆกับค่าธรรมเนียมรายปีของบัตรทำให้ไม่อาจทราบได้ว่าส่วนไหนคือเบี้ยประกัน ส่วนไหนคือค่าธรรมเนียมรายปีของบัตรเอทีเอ็ม เพราะไม่ปรากฏว่าไม่มีการออกใบเสร็จรับเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตอีกด้วยซึ่งยังขัดแย้งกับพระราชบัญญัติประกันชีวิต มาตรา 71/1 และมาตรา 71/2 ที่กำหนดให้ “ตัวแทนหรือนายหน้าประกันชีวิตต้องแสดงใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตทุกครั้งที่มีการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิต หรือรับเบี้ยประกัน ในนามของบริษัทตัวแทนประกันชีวิต ต้องออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัททุกครั้งที่มีการรับ เบี้ยประกัน ในนามบริษัท” และยังขัดแย้งกับประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 ข้อ 11.7³ และใบเสร็จรับเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตงวดแรก หรือ ใบเสร็จรับเงินชั่วคราวนั้น ยังถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญอย่างยิ่งที่ยืนยันว่าการทำสัญญาประกัน ได้เกิดขึ้นและผู้เอาประกันต้องได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งหากซื้อผ่าน ตัวแทน นายหน้าซึ่งรวมถึงธนาคารกำหนด สามารถใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาได้ภายใน ระยะเวลา 15 วัน

4) ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ รวมกับการขายประกันอุบัติเหตุ

จากการศึกษาพบว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ห้ามไม่ให้ นำค่าคอมมิชชั่นที่ตัวแทนหรือนายหน้าที่ได้รับมาใช้เป็นส่วนลดให้กับลูกค้า แต่ไม่ได้ระบุ

² ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 ข้อ 7 ซึ่งกำหนดว่า “เมื่อบริษัทได้รับคำขอเอาประกันภัย พร้อมเบี้ยประกันภัยของผู้มุ่งหวัง หากบริษัทพิจารณาตอบตกลงรับประกันภัยรายใด ให้บริษัทส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยอันมีเนื้อความต้องตามสัญญาให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะต้องแนบเอกสารสรุปเงื่อนไขความคุ้มครอง ข้อยกเว้นตามกรมธรรม์ประกันภัยไปพร้อมกับกรมธรรม์ประกันภัยนั้น”

³ ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 ข้อ 11.7 ซึ่งกำหนดว่า “เมื่อได้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัทประกันชีวิตทุกครั้งที่ มีการรับเบี้ยประกันภัยในนามบริษัท นอกจากนี้จะต้องออกเอกสารแสดงการรับเงินตามวรรคหนึ่งแล้ว นายหน้า ประกันชีวิตต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากบริษัทด้วย”

ไปถึงเรื่องการให้ของสมนาคุณอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ทำให้การขายผ่านช่องทางนายหน้าโดยเฉพาะประเภทสถาบันการเงิน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยเปิดเผย จึงถูกมองว่าธนาคารมีความได้เปรียบเหนือช่องทางขายอื่น และรูปแบบที่พบมากที่สุด คือ ในการนำเสนอผลประโยชน์อื่นๆ คือ เมื่อลูกค้าไปเบิกเช็คที่ธนาคารเพื่อนำมาจ่ายเบียดประกัน ก็มีการชะลอการเบิกโดยขอเจรจากับลูกค้าก่อน จากนั้นก็อ้างถึงความเป็นลูกค้าแบงก์ควรต้องทำประกันกับธนาคาร ซึ่งในที่สุดลูกค้าก็ต้องทำประกันกับทางธนาคารเพราะหากไม่ทำก็จะเบิกเช็คไม่ได้ภายในเวลาอันสั้น ซึ่งอาจขัดแย้งกับประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิตและธนาคาร ข้อ 19.4⁴ นอกจากนั้นการขายประกันอุบัติเหตุของธนาคารพาณิชย์ยังมีพฤติกรรมการลด แลก แจก แถม จากการจัดโปรโมชั่นของธนาคาร จัดส่งเสริมการขายด้วยการแจกทอง บัตรกำนัล ซึ่งอาจเข้าข่ายลักษณะลดค่านายหน้า ทางอ้อม ขณะที่ตัวแทนประกันภัยไม่สามารถทำได้เพราะมีกฎหมายห้ามไว้อย่างชัดเจน⁵ และยังทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างการเป็นนายหน้าประกันภัย และตัวแทนประกันภัย ซึ่งธนาคารถือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกัน จึงสามารถจัดโปรโมชั่นลด แลก แจก แถมของรางวัลต่างๆ ให้กับลูกค้า ที่มาซื้อประกันได้ไม่มีข้อห้าม แต่ตัวแทนกฎหมายห้าม ทำให้ไม่ได้มีข้อจำกัดเกิดความเหลื่อมล้ำ

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ เพื่อแนวทางปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

⁴ ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร พ.ศ. 2551 ข้อ 19.4 กำหนดว่า “การทำประกันภัยของลูกค้าธนาคารต้องเป็นไปโดยความสมัครใจห้ามมิให้มีการบังคับ หรือใช้เป็นเงื่อนไขในการต่อรองการให้สินเชื่อ หรือธุรกรรมอื่นใดของธนาคาร”

⁵ ไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน). (2557). *ตัวแทนสุดทนโวยแบงก์เจ้าเล่ห์ฉกลูกค้า*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.tsi.co.th/tips.asp?tid=257>. [2559, 11 กรกฎาคม].

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างและหลักการทั่วไป แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

1.2.4 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลของปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

1.2.5 เพื่อศึกษาผลของกฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ที่เหมาะสมและแนวทางแก้ไข

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีขอบเขตของการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 โดยผู้เขียนจะทำการศึกษาการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ในเรื่องของรูปแบบและวิธีการเสนอขายประกันอุบัติเหตุและการส่งมอบกรมธรรม์และใบเสร็จรับเงินและการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ รวมทั้งการขายประกันอุบัติเหตุ รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ของต่างประเทศเพื่อหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

1.4 สมมติฐานของการศึกษา

มาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ ในเรื่องของรูปแบบและวิธีการเสนอขายประกันอุบัติเหตุและการส่งมอบกรมธรรม์และใบเสร็จรับเงินและการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางการเงินอื่น ๆ รวมทั้งการขายประกันอุบัติเหตุ ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมีการคุ้มครองในเรื่องนี้อย่างชัดเจนครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมด จึงต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงเอกสาร โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจาก บทบัญญัติกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติ ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคณะกรรมการ กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 รวมทั้งกฎกระทรวง การตอบข้อหารือ ของคณะกรรมการกฤษฎีกา ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ วารสาร บทความ แนวคำพิพากษาศาลฎีกา สิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ ตลอดจนแหล่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.2.1 ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและสภาพปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขาย ประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

1.2.2 ทำให้ทราบถึงโครงสร้างและหลักการทั่วไป แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการ เสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายของประเทศไทย และกฎหมายต่างประเทศ

1.2.3 ทำให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุ ร่วมกับบัตรเอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

1.2.4 ทำให้ทราบถึงปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตร เอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์

1.2.5 ทำให้ทราบถึงผลของกฎหมายเกี่ยวกับการเสนอขายประกันอุบัติเหตุร่วมกับบัตร เอทีเอ็มของธนาคารพาณิชย์ที่เหมาะสมและแนวทางแก้ไข